

ΕΠΙΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Εν Αθήναις, 10

ταῖς ἐπαρχίαις, 12

τῇ ἀλλοδαπῇ, 20

Ἡ συνδρομὴ εἶναι ἐτήσια καὶ ἀρχεσθαι ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου ἐκάστου ἐτους.

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὑπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Ἀθηνῶν, ἐδωρήσατο μετὰ ῥηπέδων τοῦ Δήμου ἐν Ἀμπελοκήποις, ὅπως χρησιμοποιῇ πρὸς ἀνέγερσιν Φανεροκρομίου, δαπάναις τοῦ ἐκ Διὰ κ. Ζ. Δοροκαίτης, ὅσας, ὡς γνωστὸν, πρὸς αἰετὸς ἤδη διέθεσε 300,000 δραχμῶν, πρὸς ἀνοικοδόμησιν τοιαύτου κατὰ τῆς μᾶτος, καὶ ἐτέρας 300,000, ὅπως ἐκ τῶν πόσων αὐτῶν συντελεσθῇ τὸ κατὰ τῆς μ. ἀποκατασκευῆς τοῦ νοσοκομείου.

Ἡ πόλις ἔστειλε τὸν φιλικὸν ἡν. Ἀκαδημαϊκὸν Ζερμπίτην, ἐμφέρειν τὴν συνδρομὴν δραχμ. 100 καὶ ὑπερ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

2200. Εἰσαγωγή. Εκδόσεις κατὰ χρονίαν. Ἔτος Ε'. Τόμος Γ'. 24 Αὐγούστου 1880. Ἀριθ. 243 (191). Λεπτά 20. Ἀθήναις, γραφεῖον τῆς "Ἑστίας", ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 6, ἄρ. σελ. 16. Περιεχόμενα α': Στοιχιστὸς ὕμνων τοῦ Γόργου. — Ἀνευ οἰκονομίας (Μυθιστορία Ε. Μαλλοῦ, βασιλευμένη παρὰ τῆς γαλ. Ἀκαδημίας. Μετὰ Α. Ρ. Ραγκαδά). — Οἱ μάρτυρες τῆς ἐπιστήμης. (Ἐκ τῶν τοῦ Gaston Tissandier. Μετὰ Γ. Ἐλλῆς Σχ. Σούτσου). — Οἱ θησαυροὶ τῶν Παρισίων. — Δάνειον πνεύμα. — Ἐντοπισμοί. — Ἀλλοθίαι. — Σημειώσεις. — Μία συμβουλή καθ' ἑξομοίωσιν.

2201. Κριτικαὶ διαρρυθμίσεις εἰς στρατιωτικὰ καὶ ἀποστράτευτικὰ αὐτοῦ ὑπὸ Μαργαρίτου Γ. Δημητρίου, διευθυντοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐκπαιδευτηρίου καὶ καθηγητοῦ τῆς Γεωγραφίας ἐν τῷ Ἀραχίῳ. (Ἀνατυπώσεις ἐκ τοῦ Π. καὶ Θ. τοῦ τοῦ Ἀθηναίου). Ἀθηνῶν, ἐκ τοῦ τυπογραφείου "Ερμῆς", 1880, 8°, σ. 39.

2202. Les Deux Masques (tragédie-comédie) par Paul de Saint-Victor. Première Série: les Antiques. Tome 1er. Eschyle. Un vol. in 8°. Calmann Lévy. Ἡ καλὴ δὲδοχὴ, ἥν νοσηρὰν τὴν βιβλίον εὐρίσκει παρὰ τὴν δημοσιογραφίαν, ἵνε πάντοτε τεκμηρίον τῆς ἀξίας τοῦ βιβλίου, καὶ χωρὶς νὰ φυλομετρησώμεν τὸ σύγγραμμά τοῦ κ. Saint-Victor, δυνάμεθα νὰ ἀποσπασθώμεν ὅτι εἶναι βιβλίον ἀριστόν, τόσος εἶναι ὁ δημοσιογραφικὸς πᾶτατος, ὃν διηγείρεται ἡ ἐμπειρία τοῦ. Τῷ ὄντι δὲ τὸ περὶ οὗ ὁ λαὸς βιβλίον, ἂν δὲν ἔχη τὸ βιβλὸς ἐκεῖνο τὸ ἐπιστημονικόν, τὸ ὅποιον οἱ γίγαντες τῆς ἐπιστήμης ἐγκαταλείπουν εἰς τὰ βιβλία τὰ προσωρισμένα δι' ἀνθρώπους εἰδικούς περὶ τὴν χλασικὴν φιλολογίαν ἀσχολουμένους, εἶνε ὅμως μετὰ τόσας ὅσας εἶπεν κοσμογονίας καὶ χάριτος λόγῳ γεγραμμένον, ὥστε παρὰ πάντων ἀνομιλοῦται ὡς τι τερπνὸν καὶ πᾶν χρόνῳ καὶ μόνον συγγραφικὸν καλὸν ἐργον. Ἐκ τῶν πολλῶν κρίσεων, ὅσαι περὶ τοῦ βιβλίου ἐδημοσιώθησαν, ἀρίστα γεγραμμένη εἶνε ἡ δημοσιευθεῖσα ἐν τῷ Journal des Debats (τῆς 25 Ἰουλίου 1880): ἡ κρίσις αὕτη ὀφείλεται εἰς τὸν γλαφυρὸν καὶ ἐγνωσμένον τοῦ κ. Arsène Houssaye κάλαμον, ὃν νομίζει ἐνίοτε τῷ ὄντι ἐμειδισμένον εἰς ἀρχαιοπρεπὲς ἀμὰ κάλλος καὶ εἰς σωφροσύνην ἁλισχίαν.

Ὅταν, λέγει ὁ κ. Houssaye, εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις θέατρον τοῦ Διονυσίου ἐδιδάσκοντο αἱ Ἰκτείδες τοῦ Αἰσχύλου ἢ οἱ Αἰεῖς τοῦ Σοφοκλέους, οἱ θεαταὶ καθήμενοι κλιμακῶδον ἐπὶ τῶν ἐδωλίων ἐξέλεον ὡς σκηνογράφημα εἰς τὸ βιβλίου τοῦ προσκηνίου, ἢ ἀνάκτορον, ἢ σκηνὴν στρατιώτου, ἀλλὰ διὰ τῶν πλατέων ἀνοικνυμένων ἐν τοῖς τοίχοις, οἱ οἱ

ἐκλείπον, ὅπως τῆς σκηνῆς, τὸ θέατρον, διέκρινον ὁρῶντα τὴν πεδιάδα τῆς Ἀττικῆς καὶ πέραν, εἰς τὸν ὀρίζοντα, τὴν φαινηκὴν ἀκτὴν καὶ τὰ μεγαλοπρεπὲς τοῦτο τοῖσι θεοῖσι ἀπέταλλε, μέρος τοῦ σκηνογράφηματος καὶ οἰοῖται συνεπλήρουν αὐτὸ. Ὅτω καὶ ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ κ. de Saint-Victor, ἐμπρὸς μὲν παρὰ τὴν θυμέλην βλέπει τις τὸν γλαφυρὸν Αἰσχύλου περικυκλωμένον ὑπὸ τῶν γιγαντιῶδων ἐκείνων σκηνῶν, εἰς ἃς ἡ ποιητικὴ τοῦ μεγαλοφύτου ἐδωκε νέαν μορφήν, ὑπὸ τοῦ Προμηθεῦς, τοῦ Ἡρακλέους, τῆς Ἀντιγόνης, τοῦ Ἀγαμέμνονος, τοῦ Ὀρέστου, τοῦ Δακτύλου, ἀλλ' ὅπως τῶν προσωπίων τούτων ὡς τι μεγαλοπρεπὲς πανόραμα ἐκτείνεται ἐνώπιον τῆς φαντασίας τοῦ θεατοῦ, ἢ τοῦ ἀναγνώστου αὐτοῦ, ὁ βίαις ἀλόκληρος τῆς ἡρώϊκης ἑλλάδος.

Ἡ συνήθεια, λέγει πού ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ αὐτοῦ ὁ συγγραφεύς, ἀπὸ μὲν ἡμῶν ἡμῶν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ νοησώμεν τὰς προσηλαίους ἐκείνας τοῦ πνεύματος, ὅτι αἱ ἡμῶν ἡμετέρας νὰ καταβάλλωμεν οἱ ἄνθρωποι ὁδοὺς τὰς ἀρχαίας ἐγένοντο θεαταὶ δραματικῆς παραστάσεως. Ἡμεῖς μὲν στερηθὲν οὕτως εἰπεῖν τῷ παθὴ εἰσρηχόμεθα εἰς τὸν κόλπον τὸν μακρὸν, ὅπου ἀπὸ τραγῶν αἰῶνων ἡμεῖς ἔτι κληρονομήσαμεν τὸ θέατρον, χωρὶς νὰ ἐξετάζωμεν εἰς ἐκείνας τὸν θάνατον καὶ τὴν εἰσόδον αὐτῶν τὴν μάχην δύναμιν. Καὶ ὅμως ὁ πᾶς σοληρωτὴς καὶ ἀξιοθαύμαστος ἐπίνοος ἡ τοῦ ἐπικνησάντος τοῦ θεάτρον. Τὰ παρὲθρον διὰ τὸν θεάτρον γίνεται καὶ ἐν τῇ παρῶν, οἰματίζονται τὰ φαντάσματα, καὶ ἔρχονται εἰς τῆς ζωῆς τὴν ἐπιφάνειαν ἀπὸ τοῦ θάνατος τῶν αἰώνων μῦθοι, ληρησμένοι. Ἀνθρώποι, τοῦ χάριτος, γνωστοὶ πρὸς ὁμοίωσιν ὅλων ὅλων πρὸ τῆς παραστάσεως, μεταμορφωθέντες διὰ τῆς μεταμυθίας ἡ τοῦ σοφισμοῦ εἰς ὁμοίους θεοῦ, εἰς ἡρώεις ἀναστηθέντες καὶ ψηλαφτοὺς, καὶ ἡ μεταμόρφωσις τῶν καθίσταται πιστευτὴ ὅ μόνον εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν διάνοιν.

Ὅ, τι συνήθεια ἦδεν ὁ Ομηρίδης διὰ φωνῆς ἀπομακρυνόμενης ὡς τινα ἡχώ τοῦ παρὲθροντος, τοῦ τοῦ ἑσπέρου καὶ ἐπὶ τοῦ δραματικῆς ποιητῆς, διδοῖται πνευμάτις ζωῆς εἰς τὸ γεγονός τὸ ληρησμένον, ἀνεγείρει πάλιν ὄρθαν καὶ ἀπειλητικὴν τὴν καταπεσούσαν καὶ ἀφανισθεῖσαν ποτὲ καταστροφὴν. Ὁ Προμηθεὺς ἀναβαίνει καὶ πάλιν ἐπὶ τοῦ καυκάσιου βράχου καὶ ἀνοίγει καὶ πάλιν εἰς τὸν γόνα τὴν ἐσπέρου πλῆγην τοῦ δ' ἡγαμέμνονος ἀνίσταται ἀπὸ τοῦ ἐν Ἀργεὶ τάφου τοῦ Ἰνα καὶ πάλιν πᾶσι ὑπὸ τὸν πτελὺν τῆς κλυτὰ μνηστράς, ὁ Οἰδῆος ἐπανέρχεται εἰς τὸ φῶς Ἰνα τὸ δεύτερον πληρώσει γάμον τὸ ἀνάκτορον τῶν Θηβῶν καὶ τὸ δεύτερον ἀποθάνει ἐπὶ τοῦ Κιθαιρώνα.

Ἀυτομυθεῖται ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ παραδωκώμεν τοῖς ἀναγνώταις τῆς "Ἑστίας" πλεονα τεμάχια ἐκ τῆς ὁραίας συγγραφῆς τοῦ κ. Paul de Saint-Victor, ὅτε τοῦλάχιστον εἶναι ἐκ τῆς ἀνταξίας βιβλιοκρισίας τοῦ κ. Ἀρσενίου Houssaye, συνιστώμεν ὅμως ἀμφοτέρω εἰς ἐκείνους, ὅτι πρὸς ἀνέκδοτον εἰς τὸ καλόν, καὶ ὡς ἡ καρδία καὶ τὸ πνεῦμα δὲν εἶναι ἀναίσθητα εἰς τὰς χάριτας τοῦ λόγου. *Σ.Ζ.

Θλιβεράν ἀπώλειαν ὤπασεν τελευταίον ἡ τυπογραφικὴ τέχνη ἐν Γαλλίᾳ. Ὁ Γάκινθος Φιρμὸς Διδότος, διευθυντὴς τῶν γνωστῶν ἀρχαίων τυπογραφικῶν κατὰστεινῶν τῶν Διδότων, ἀπεβίωσεν ἐν ἡλικίᾳ ἐτῶν 86 ἐν πῇ ἐπέλκει αὐτοῦ Chandai (Orne). Ὁ Γάκινθος Διδότος ἐγεννήθη πρὸ 1794, ἐκπαιδευθεὶς δὲ ἐμβριθῶς διεδόχθη τῷ 1827 τὴν πατρὸς τοῦ ὁδ. Βουλειῆς τοῦ Bureau de Saint-Victor, τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἀρβροσίου, τοῦ πρὸ τριῶν ἔτην ἀποθανόντος, ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τῶν μεγάλων κατὰστεινῶν, τυπογραφείων, βιβλιοπωλείων καὶ γαρτοποιείων, τῶν ὑπὸ τῶν προπατόρων αὐτῶν ἐδρυθέντων. Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν πᾶ κατὰστεινῶν παρὰ προήχθησαν εἰς μεγάλαν ἀκμὴν. Κατὰ τὸ 1834 ἔδρυσεν εἰς Μενσίλιν τὸ πρῶτον τυπογραφικὸν σχολεῖον τῶν συνθετικῶν γυναικῶν, εἰς ὃ τελευταῖον προσέθεσαν ἑτέραν ὁμοίαν διὰ τὰς κυρπαλλούς. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Γάκινθου τὴν διεύθυνσιν τοῦ κατὰστεινῶτος ἀνέλαβον αἱ δύο αὐτοῦ ἀνεψιοί, οἱ καὶ ζῶντες ἐπὶ αὐτοῦ διευθύνοντες τὰς ἐργασίας.

Ὁ Ἰταλὸς καθηγητὴς Πικολόμνις ἐδημοσίωσεν ἐσχάτως πρῶτον πόνημα, περιέχον ἀνέκδοτα ἀποσπάσματα ἐκ τῶν ἐν τῇ Λαυρεντιανῇ Βιβλιοθήκῃ ἑλληνικῶν κώδικων,

ἐν οἷς σχόλια εἰς τὰς ὁμιλίας Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνού, ἐπιστολάς Μαξίμου τοῦ Πλανούδου, παροιμίας, συνειλεγμένας ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Πλανούδου καὶ ἄλλα.

— Πολὺς λόγος γίνεται εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον τῆς Εὐρώπης περὶ ἀνακαλύψεως τινὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἱατροῦ καὶ Γερασιμίδου, ἐπιστήσαντος ἐργασίον, «δὲ οὐ θεραπεύσεν ἐν Ἡρακλείῳ τῆς Κρήτης τὴν ὀχληροτάτην καὶ βέλυσαν νόσον «fistula vesico-vaginale». Πραγματεία τις περὶ τούτου τοῦ ὁμογενεῖος ἱατροῦ ἐδημόσιεῦθη εἰς τὰ ἐν Παρίσισι ἐκδιδόμενα «Archiv der Gynäkologie», οἱ περιφημοὶ δὲ χειρουργοὶ τῶν εὐρωπαϊκῶν μεγαλοπόλεων υἱοθέτησαν ἤδη τὸ ἐργασίον τοῦ κ. Γερασιμίδου.

— Ἐν Ἰταλίᾳ ἤρξαστο ἀπὸ τοῦδε ζωηρῶς ἀνακινούμενον τὸ ζήτημα περὶ παρασκευῆς παγκοσμίου ἐκδόσεως ἐν Ῥώμῃ κατὰ τὰ 1885-1886. Πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ σκοποῦ τούτου ἤρξαν ἐκδιδόμενον ἐσχάτως ἴδιον περιοδικὸν σόγγραμμα ὑπὸ τὸν τίτλον «Roma. L'esposizione mondiale 1885-1886».

— Ἐν τῷ γερμανικῷ περιοδικῷ «Magazin für die Literatur des Auslandes» (Ἀποθήκη τῆς ἀλλοδαπῆς φιλολογίας) δὲ ἐν Βόννῃ καθηγητῆς κ. Αὐγουστος Βόλτζ ἐδημοσίευσεν ἐπικρίσιν τῆς ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Θ. Ἀφεντούλη ἐκδόσεως μεταφράσεως «Νάθαν τοῦ σοφοῦ» τοῦ Λέσσιγγ.

— Ἐν ταῖς ἐν Δελφῶ ἀνασκαφαῖς, γράφει ἡ «Παλιγγενεσία», εὐρέθησαν ἐσχάτως τρία μαρμαρίνα ἀγάλματα, ὧν τὸ ἐν τῷ μεγαλειότερῳ εἶνε κατὰ τὸν κ. Καρθάδιαν Μουσά τις. Τὰ δύο τετραεῖνα Ἀφροδίται, ὧν ἡ μὲν φέρει τράχιον, καλύπτον τὸ κάτω ἥμισυ τοῦ σώματος, καὶ στηρίζει τὸν ἀριστερὸν πόδα ἐπὶ χελώνης, ἡ δὲ εἶνε ὅλως γυμνή, παριστάμενη καθ' ἡν στιγμήν, ῥίψασα τὸ ἱμάτιον ἐπὶ πλησίον ἱσταμένου ἀγγείου, ἐτοιμάζεται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν θάλασσαν, ἵνα λουσθῇ. Ἐχει ἐν ἄλλαις λέξεσι παραπλήσιον τύπον τῆς Κνιδίας Ἀφροδίτης τοῦ Πραξιτέλους. Ὅλγας δ' ἡμέρας πρότερον ἀνεκαλύφθη κολλοσιαῖος ῥωμαϊκὸς ἀνδρὶς καλλιστῆς ἐργασίας, ὃν ἐποίησαν οἱ Ἀθηναῖοι. Διόνοσιος Τιμαρχίδου καὶ Τιμαρχίδης Πολυκλέους, καθ' ἃ μνημονεύει ἐπιγραφή ἐπὶ τῆς βάσεως.

— Ἐν τῷ Διονυσίῳ θεάτρῳ δαπάναις τοῦ Γερμανοῦ καθηγητοῦ Reuleaux, φίλου στενοῦ τοῦ ἀποβιβάσαντος Φραγκίσκου Στράκ, θέλει ἀνατεθῇ ἡ ἐξῆς ἐκμαρμόρου ἀναθηματικὴ ἐπιγραφή. «Τῷ εὐδαιμονοῦ τῷ Διονυσιακοῦ θεάτρῳ, τῷ διαδόσαντι τὴν ἑλληνικὴν τέχνην ἐν Γερμανίᾳ, τῷ καθηγητῇ Φραγκίσκῳ Στράκ ἀποβιβάσαντι κατ' ἰούλιον τοῦ 1880 ἐν Βερολίνῳ, τὸν λίθον τοῦτον εἰς τὴν φιλανθρωπίαν ἀνέθηκεν».

— Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐπανελήφθη ἡ ἐκδοσις τῆς ἀξιολόγου σατορικῆς ἐφημερίδος «Ἄσμοδαϊς».

— Ἀγγέλλεται ἡ ἐκδοσις τῶν ἐξῆς βιβλίων:

α' — «Παντοτεινὸν ἡμερολόγιον» ὑπὸ Α. Παταξ. (Ἐν Ἀθῆναις).

β' — Μετάφρασις τοῦ ἐσχάτου δημοσιευθέντος συγγράμματος τῶν κκ. Τισσὼ καὶ Ἀμερὺ «Ἡ ἐρυθρὰ Ῥωσία», ὑπὸ Ν. καὶ Π. Ρομπότη. (Ἐν Κωνσταντινουπόλει).

γ' — «Ἐμπορικὴ ἀριθμητικὴ» ὑπὸ Θ. Τάγῃ. (Ἐν Κωνσταντινουπόλει).

δ' — «Χημεία ἐφηροσμένη εἰς τὰς τέχνας, τὴν ὕγιεινὴν καὶ τὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν» ὑπὸ Σ. Στάη. (Ἐν Σμύρῃ).

ε' — «Ἐμπορικὴ φρασεολογία εἰς τρεῖς γλώσσας, ἑλληνικὴν, γαλλικὴν καὶ ἀγγλικὴν», ὑπὸ Ἐμμ. Γιαννακοπούλου. (Ἐν Σμύρῃ).

ς' — Ἐρμετρος μεταφράσεως τοῦ συγγράμματος τοῦ Βιτακωρος Οὐγὼ «Θρησκεία καὶ θρησκεία», ὑπὸ Σ. Σολομωνίδου. (Ἐν Σμύρῃ).

ζ' — Μετάφρασις τοῦ «Ἐπετάτου ἐλέους» τοῦ Βίκτωρος Οὐγὼ, ὑπὸ Λουκᾶ Νικολαΐδου. (Ἐν Σμύρῃ).

— Τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ πρὸς τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν οικονομικῶν γραμματέως κ. Δημ. Πλατῦκα κατηρτίσθη τευχὸς μεθοδικῶς συντεταγμένων καὶ περιέχον πάντας τοὺς κατὰ τὴν τελευταίαν οὐδὸν τῆς βουλῆς ψηφισθέντας νόμους περὶ χαρτοσιμῶν, κληρονομικῶν τελῶν, φόρου ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τῶν θεάτρων, σημαντικῶν παγνιοχάρτων, φόρου ἐπὶ τῶν καθαρῶν κερδῶν τῶν ἀνωνόμων μετοχικῶν ἐταιριῶν κτλ., τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων τούτων ἐκδοθέντα βεβαιωτικά καὶ ἀπάσας τὰς διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐκδοθέντων ὑπὸ τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου ὁδηγίας. Τὸ τευχὸς τοῦτο ἐξετυπώθη ἤδη ἐν τῷ Ἑθνικῷ τυπογραφεῖῳ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[21 Αὐγούστου (Πέμπτη) 1880]

Οἱ βασιλόπαῖδες ἀνεχώρησαν ἐκ Κοπεγχάγης ἐπανερχόμενοι εἰς Ἀθήνας. Τὸ δ' ἐν Κερκύρα ὁμοῦν εὐδρομον «Ναυάρχος Μισούλης» ἀπέπλευσεν εἰς Βρετανίον, ὅθεν παραλαβὸν τοὺς βασιλόπαῖδας μετέφερεν εἰς Κόρινθον. Ἐκ Καλαμακίου οἱ βασιλόπαῖδες θέλουσι καταπλεύσει εἰς Πειραιᾶ ἐπιβάνοντες τῆς θαλαμηγού «Ἀμφιτρίτης».

— Κατὰ τὸν «Αἰῶνα» αἱ Α. Α. Μ. Μ. οἱ βασιλεῖς καὶ ἡ βασίλισσα εἰσόνται ἐν Βερολίνῳ τὴν 28 Αὐγούστου, ὅπου θὰ διαμείνωσι τρεῖς ἡμέρας. Ὁ βασιλεὺς παρασταθῆσται εἰς τινὰ γυμνάσια τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ, τελούμενα ἐν Βερολίῳ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην προσελήθη δ' εἰς ταῦτα παρὰ τοῦ αυτοκράτορος. Τὴν 31 Αὐγούστου ὁ βασιλεὺς ἀναχωρεῖ εἰς Βιέννην καὶ ἐκείθεν εἰς Βενετίαν, ὅθεν κατευθυνθήσεται ὁριστικῶς διὰ τὴν Ἑλλάδα. — Ἡ γαλλικὴ κυβερνήσις ἔθηκεν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως τοὺς παρὰ ταύτῃ ζητηθέντας μηχανικοὺς τῶν δημοσίων ἔργων, οἵτινες καὶ ἀφικνοῦνται ἐνταῦθα πρόσχως. — Καθ' ἃς ἔχομεν πληροφορίας, γράφει ἡ «Παλιγγενεσία», ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς συμποσούται σήμερον εἰς 25,000 ἀνδρῶν. Καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν προσέρχονται εἰς τὰς τάξεις στρατεύσεσιν ἐν ὅλῃ τῇ Ἑλλάδι περὶ τοὺς ἑξακόστους κατὰ μέσον ὅρον, ὥστε ὑπολογίζεται ὅτι ἐντὸς τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου θέλει ἀνέλθῃ ὁ στρατὸς εἰς 45 χιλιάδας ἀνδρῶν, αὐτοὶ τῶν καθ' αὐτὸν ἐφ' ὧν οἵτινες ἐξήσκηθησαν εἰς τὰ ὅπλα κατὰ διαφορὰς ἐποχάς, καὶ οἱ ὅποιοι ὑπολογίζονται κατ' ἐλάχιστον ὅρον εἰς 15,000. Ταῦτοτρόπως ὁ ἀριθμὸς τῶν 60,000 στρατοῦ, ὃν ὥρισε τὸ διάταγμα τῆς ἐπιστρατείας, θέλει συμπληρωθῇ ἀκριβῶς ἐντὸς ἑλαχίστου χρόνου.

— Ἐνεκα τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ ἐπιστρατείας διατάγματος ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἔπαυσε νὰ ἐγκρίνῃ χειροτονίας διὰ κληρικῶν καὶ ἱερῶν ἡ κοινὰς μοναχῶν, μὴ συμπληρωσάντων τὸ 40 ἔτος, ἐφ' ὅσον διαρκοῦσι μόνον αἱ ἔκτακτοι αὗται περιστάσεις. — Πολλοὶ νέοι ἐκ τῶν πρώτων οἰκονομικῶν τῆς Κερκύρας ἀπῆλθον εἰς τὸ ἑξωτερικόν, ὅπως ἀποφύγῃσι τὴν υποχρέωσιν τῆς ἐπιστρατείας. — Χθές, κατὰ τὴν 10 π. μ. ὥραν, ἐνηργήθη ἐν τῷ καταστήματι τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, ὑπὸ τοῦ γενικοῦ συμβουλοῦ αὐτῆς, δημόσια συνεδριάζοντες ἡ κ' κληρώσις τοῦ δανείου τῆς Τραπεζῆς τῶν φρ. 60,000,000. Ἐκέρθησαν οἱ ἐπόμενοι ἀριθμοί: 56,880 φράγ. 100,000, 57,167 φρ. 10,000, 159,558 καὶ 30,961 ἀνὰ φρ. 2,500, 36,374, 164,382, 6,157, 94,462 καὶ 94,656 ἀνὰ φρ. 1,000. Ὁ α' καὶ β' ἀριθμοὶ (ἦτοι οἱ κερδισθέντες τὰ ποσὰ τῶν φρ. 100,000 καὶ 10,000) ἀνέκομιν εἰς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐγγραφετάς εἰς τὸ προκείμενον δάνειον. — Περὶ τὰς τρεῖς ἕως τέσσαρας χιλιάδας προσκυνήτων μετέβησαν χάριν εὐλαβείας εἰς τὴν πανηγύριν τῆς Τήνου τῆς 15 Αὐγούστου ἐκ διαφορῶν μερῶν τῆς Ἑλλάδος, τῆς εὐρωπαϊκῆς καὶ ἀσιατικῆς Τουρκίας. — Τὴν παρελθούσαν εβδομάδα ἀπεβίωσαν ἐνταῦθα ὁ Παντέλης Κουντουριώτης, υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου Λαζάρου Κουντουριώτου. — Ἐν Πειραιᾷ δὲ ἀπεβίωσαν ἐν προβεβηκυῖᾳ ἡλικίᾳ ὁ ἀρχίατρος τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ Κάρλος Ρεϊνόλδος. Βιογραφίαν τοῦ διακεκριμένου τούτου ἐπιστήμονος καὶ εἰς ἄρον φιλέλληνο ἀνδρὸς θέλει δημοσιεύσει πρόσχως ἡ «Ἐστία». — Κατέπλευσαν εἰς Πειραιᾶ καὶ ἄλλο ἀτμοκίνητον τῆς εταιρίας Δ. Π. Γουδῆ «ἡ Ἑλλάς». — Τὴν νύκτα τῆς 17, γράφει ἡ «Παλιγγενεσία», κραυγαὶ ἔκ τινος ἐν τῇ συνοικίᾳ Ῥοδῆ οἴκας προσέκλουν βοήθειαν. Τὸ πρῆρον εἶνε ὅτι οὔτε πυρκαϊά, οὔτε φόνος, οὔτε ἄλλο τι συνέβαινεν, ἀλλὰ κατὰ νῆα καὶ στίβον γάμος. Ὁ γαμβρὸς συλλαμβάνει, φαίνεται, ὑπὸ τῶν συγγενῶν τῆς νύμφης, μεθ' ἧς διατέλει εἰς τρυφεράς σχέσεις, εὐιάζετο δὲ ἀπειλῶν νὰ τὴν στεφανώθῃ. Ὁ ἱερεὺς ἦν ἑτοιμός, ἡ ἀδελφὴ καθ' ὅλους τοὺς τύπους ἐκδομένη, καὶ ὁ δυστυχὴς γαμβρὸς τρέμων παρεδίδοτο ὅσον οὖνον εἰς τὸ μαρτύριον, ὅτι διαλαθὼν τὴν προσοχὴν τῶν φυλάκων του, ὥρμησεν εἰς τι παράθυρον καὶ ἐκείθεν ἐβόησεν κραυγὰς ἀπεγνωσμένας. Ἀστυνομικὸς τις κλητὴρ προσέδραμεν εἰς τὰς φωνὰς τῶν καὶ ἠθέλησε νὰ τὸν ἐλευθερώσῃ, ἀλλ' ἀπειληθεὶς ὑπὸ τῶν ἐνόπλων ἀδελφῶν τῆς νύμφης ὑπεχώρησε. Κατόπιν ὅμως προσελθούσα ἡ στρατιωτικὴ περίπολος ἔλασε τὴν πολιορκίαν, ἀπηλευθέρωσε δὲ τὸν παρ' ὀλίγον γαμβρὸν καὶ ἀφῆκε τὴν νύμφην. — Κατὰ τὸν «Νέδωνα» Καλαμῶν τὰ ἐγκλήματα ἐν τῷ ἱερῷ ταύτῃ ὑπερεπείσαν.